

поставленої мети, що вимагає від державного службовця уміння подавати необхідну інформацію як в усному, так і в письмовому вигляді. Але жоден з учасників опитування не пов'язав техніку спілкування з сформованістю у особистості умінь щодо володіння мовним апаратом.

Цікавими були результати відповідей на питання – «Чи виникали у Вас проблеми з техніки ділового спілкування?» - 1,8% опитаних – не дали відповіді на запитання; 66,1% студентів зазначили, що такі проблеми інколи виникають; 11,6% респондентів підтвердили відсутність проблем з техніки ділового мовлення; 20,5% майбутніх державних службовців підтвердили наявність проблем з техніки ділового спілкування.

Результати анкетування засвідчили, що студенти неповністю володіють інформацією стосовно ділового спілкування; у більшості із них виникають проблеми у спілкуванні і у підготовці до виступів; під час доповідей вони найчастіше використовують словесні і практичні форми та методи; існує велика проблема з боку психологічної готовності до виступів - майже 80 % відчують страх перед аудиторією; нерішучість у переважній більшості сприяє скутості і невикористанню максимальної кількості невербальних засобів спілкування; студенти звертають увагу на власну звуковимову під час спілкування та доповідей, у багатьох виникає бажання встановити причину власних поразок на мовному підґрунті в наслідок чого вони хочуть навчитись керувати власним голосом.

Отримані результати підтвердили необхідність формування основ техніки ділового спілкування вже при підготовці майбутніх державних службовців.

Література

1. Антоненко-Давидович Б. Як ми говоримо. - К.:Либідь, 1991.
2. Климова К.Я. Основы культуры и техники мовлення: Навч. посібник. - 2-ге вид. - К.: Ліра – К, 2006. -240с.

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ ПРИ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ І-ІІ РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ

Нічкало Тетяна Романівна

Національний університет "Львівська політехніка"
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Висвітлено важливість психологічної служби при оптимізації управлінського процесу і її роль в досягненні максимальної ефективності управлінської діяльності керівників ВНЗ І-ІІ рівня акредитації.

Концепція розвитку психологічної служби освіти України на період до 2012 року орієнтована на посилення ролі і значимості психологічної складової освітнього процесу. Актуальність психологічного супроводу навчально-виховного процесу зумовлена новими соціальними вимогами, відповідними стратегічними змінами розвитку освіти України та загальносвітовими тенденціями. Психологічну службу системи освіти необхідно розглядати як багаторівневу

організаційну систему, яка включає основні структурні одиниці і забезпечує надання ефективної психологічної допомоги всім учасникам навчально-виховного процесу.

Одним із основних завдань Концепції є : інформаційно-методичне забезпечення системи управління освітою (профілактика і усунення факторів негативного впливу освітнього середовища на розвиток особистості учнів, студентів).

Світові тенденції та трансформаційні процеси, які відбуваються сьогодні в суспільстві, вимагають впровадження нових підходів до процесу управління навчальними закладами.

Управлінська діяльність в освіті – це, перш за все, певне спрямування і поєднання дій та вчинків багатьох людей; це взаємодія керівника з об'єктами управління на: для викладача – з учнями, для керівника навчального закладу – з викладачами і працівниками фінансової, матеріально-технічної служб, обслуговування. При цьому для всіх рівнів існує єдина кінцева мета – інтелектуальний, духовний, фізичний розвиток кожного учня.

Безпосереднім завданням та змістом управління освітнім закладом є оптимізація навчально-виховного процесу як єдиного цілого і, одночасно, як передумови достатньої ефективності індивідуальних результатів кожного з учасників цього процесу. При прийнятті рішень керівник має враховувати чинники, які впливають на цей процес. Ними є: особисті якості керівника, його поведінка, середовище прийняття рішень, інформаційні обмеження, взаємозалежність рішень, очікування можливих негативних наслідків, можливість застосування сучасних технічних засобів, наявність ефективних комунікацій, відповідність структури управління цілям та місії організації.

Сучасна практична психологія має доступні й ефективні методи та технології, що можуть бути успішно використані як психологічний інструментарій прийняття ефективних управлінських рішень. Тому можна вважати, що однією з умов забезпечення ефективного функціонування вищого навчального закладу I-II рівня акредитації в сучасних умовах є зростання успішності управлінської взаємодії керівника із психологічною службою закладу, так як остання відіграє важливу роль при оптимізації процесів управління.

Важливе місце відводиться проблемі психологічної підготовки керівників ВНЗ до взаємодії із психологічною службою. Розв'язання цієї проблеми потребує спеціального вивчення умов та шляхів розвитку взаємодії керівника з психологом та впровадження результатів цих досліджень в управлінську та педагогічну практику.

Використання керівником освітнього закладу у своїй діяльності психологічного інструментарію та раціональних технологій прийняття управлінських рішень надасть можливість: по-перше, значно розширити змістовну базу прийняття рішень, що створить значеннєве поле для вироблення більшої кількості альтернатив; по-друге, наростити швидкість прийняття рішення і необхідне оперативне реагування на зміни у навколишньому середовищі; по-третє, збільшити кількість суб'єктів прийняття рішень та їх взаємовплив; по-четверте, підвищити рівень технічного забезпечення управлінської діяльності; по-п'яте, сформулювати транснаціональний характер прийняття управлінського рішення під впливом глобалізації.

Література

1. Проект Концепції розвитку психологічної служби системи освіти України на період до 2012 року // http://www.mon.gov.ua/gr/obg/2008/18_04_08.

2. Карамушка, Л. М. Психологія управління закладами середньої освіти : монографія / Л. М. Карамушка. – К. : Ніка-Центр, 2000. – 332 с.
4. Технології роботи організаційних психологів: Навч. посіб. для студентів вищ. навч. закл. та слухачів ін-тів післядиплом. освіти / За наук. ред. Л.М. Карамушки. — К.: Фірма «ІНКОС», 2005. — 366 с.
5. Карамушка Л. М. Психологія управління: Навч. посіб.- К.: Міленіум, 2003. — 344 с.
6. УДК 37.014.008.2:159.923(045) Л. М. Мотозюк Освіти психологічні особливості управлінської діяльності та процесів ухвалення управлінських рішень при здійсненні керівництва закладами
7. УДК 35.088О. В. ШИНКАРЕНКО Організації особливості формування управлінської команди освітньої організації

ОСВІТА ЯК ВИЩА ЦІННІСТЬ ЛЮДИНИ І СУСПІЛЬСТВА

Новосад Оксана Василівна

Львівський державний університет внутрішніх справ
Україна м. Львів, вул. Кривоноса 1

Розкривається освіта як вища цінність людини і суспільства, поршуються питання результативності освіти: грамотність, освіченість, професійна компетентність, культура і менталітет особистості.

Ключові слова: освіта, особистість, суспільство, грамотність, освіченість, професійна компетентність, культура, менталітет.

Освіта належить до вищих цінностей людини і суспільства: вона є передумовою їх існування та розвитку. Саме у сфері освіти послідовно розвиваються здібності та формуються життєві прагнення всього населення. Чим вищий освітній рівень особистості, тим ширші її можливості для створення оптимальних умов життя і праці. Освічена особистість - це не лише її власне надбання, але й надбання суспільства в цілому.

Ціннісна характеристика освіти передбачає розгляд трьох взаємопов'язаних блоків: освіти як цінності державної; освіти як цінності суспільної; освіти як цінності особистісної.

Нажаль, сьогодні державно-суспільне значення освіти не відображає її особистісно-орієнтовані цінності, індивідуально мотивованого ставлення людини до власної освіти, її рівня і якості. В радянській школі особистісно-орієнтовані цінності освіти були підпорядковані колективістським концепціям педагогічної діяльності, які відображали загальні політичні і комуністичні орієнтації ("все в ім'я людини", "все на благо людини") і в своїй глибинній основі були антигуманістичними. Ці концепції, по-суті, ігнорували самоцінність кожної людини, примушували її підпорядкувати власні інтереси державним і суспільним, пристосовуватися до державної моноідеології і соціально-економічного середовища. Нові тенденції до диференціації, варіативності, індивідуалізації освіти спрямовують освітню діяльність на інтереси, здібності і пізнавальні потреби особистості, всебічний її розвиток. Однак, характеризуючи ціннісні аспекти освіти, не слід забувати про єдність державної, суспільної і особистісної складових категорії "цінність освіти", її системну та інтегративну сутність.